

Alldeles nyskriven musik
uppförs i Brännkyrka kyrka!
"Treenigheten" vill visa
tre aspekter av Gud, som
kommunicerar med varandra.
s 2-3

Körbarnens klara
röster och spontana
livsglädje ger körledare
Klara energi när den
som mest behövs.
JAG & GUD s 8

"Man kan ta en smålänning
ur Småland men inte
Småland ur smålänningen".
Peter bevisar det, men är
samtidigt glad huvudstadsbo.

PORTRÄTTET s 4-5

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

Svenska kyrkan • maj 2023

FOTO: ROBERTH BJÖRK

Glad pingst!

Med sand i botten

Jag lät den stå framme.

Den flätade korgen där jag förvarar mina badkläder, mina chittengis (de zambiska tyger jag fått av min svägerska och som är så bra att ligga på eller svepa om sig när vinden blåser eller solen är för stark) – och så termometern förstås. Jag badar nästan jämt med termometer. Är förmodligen orimligt intresserad av hur varmt eller kallt vattnet egentligen är.

Jag lät den stå framme med sand i botten och svag doft av havsvatten. Jag kunde bara inte ställa undan den fast jag var på väg flera gånger, tänkte att jag borde väl, det var ju för guds skull slut på badsäsongen, rätt sak på rätt plats och med sand och allt som lämnade spår så fort jag stötte till den. Jag lät den stå framme och hösten kom och vintern och den ovanligt tveksamma våren.

Så plötsligt, alldeles nyss, insåg jag att jag är på andra sidan. Sträckan fram till årets första bad är kortare än sträckan till fjolårets sista. Jag har en otrolig "hang up", det måste jag

erkänna, kring det där med årets sista bad. Mot slutet av augusti eller, i vissa välsignade år, i början av september, sträcker jag ut i långsamma simtag, vemodig in i hjärteroten, känner vattnet, vågorna, vinden och vill aldrig gå upp för det kan ju vara just det, det sista. Lyckliga gånger kan det visa sig att jag haft fel, att det faktiskt blir ett dopp till och den sista gången blev inte sist. Då är det som om jag lurat hösten och kunnat hålla kvar sommaren åtminstone lite grann.

Fast det ju är med bad som det är med övriga saker i livet, att det är helt bortom min kontroll att veta när det sista av något inträffar.

Men så hände det alltså, när jag var på väg att lägga mig, korgen står nämligen där jämte min säng, och jag såg den och blev så där våldsamt glad som man bara kan bli när man med hela kroppen inser att man är igenom.

Inte så att alla bekymren är försvunna och världsfreden här och klimatförändringarna borta, inte så, men att det mitt i allt

som är svårt och obegripligt och närapå hopplöst finns något mer. Nåt som är så där gott så man får tårar i ögonen och blir så där obegripligt tacksam över att man fortfarande lever och känner och kan bli glad och det är ljus utanför och fåglarna kvittrar och vintern är över och benen är kritvita men ganska snart bruna och jag vågar lägga undan ylletröjan. Tyngden över axlarna släpper, i alla fall lite, och kroppen börjar minnas och korgen, den flätade full av sand i botten, står alldeles precis där den ska och har förstås gjort det hela tiden.

Alldeles snart kommer jag greppa de där mjuka handtagen i skinn och ta med mig hela härligheten, inklusive termometer och sand, lägga ut chittengin, skaka ur badkläderna och slänga mig i. Livet är ibland alldeles underbart ljuvligt och jag är så glad att jag får vara med.

Eva-Karin Fackel Sandor

KYRKÖHERDE

NÅGRA (SMÅ) ORD FRÅN REDAKTÖREN

Vi måste få skratta!

För många av oss var det troligen liksom lite skönare att leva för fem-tio år sedan – före pandemi, krig i närhet, eskalerat gängvåld, inflation, elpris och räntehöjningar – till exempel. Ganska ombonat var det för många, om än inte för alla. Utsatthet och nöd är inget nytt, men nu omfattar den flera. Och klimatkrisen har ju inte blivit mindre bara för att de rörliga boräntorna höjts... Lite beroende på hur gamla vi är, var och hur vi vuxit upp,

så har vi lite olika ingångar till läget. Ett läge som sammantaget ibland – eller ofta – nu kan kännas ganska svårbemästrat.

Humorn kan vara Guds absoluta livsnerv till oss. Därför vill vi få till skrattryckedom här i Brännkyrka församling. Följ oss på Facebook och Instagram, det är kul! Och Pingstmust är det bästa elixir en kan få! Läs mer på sidan 6 om denna gudadryck och om hur du kan skaffa din flaska! **KM**

Svenska kyrkan

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

BRÄNNKYRKABLADET utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan fyra gånger per år. Redaktör: Kari Malmström.

Ansvarig utgivare: Eva-Karin Fackel Sandor.

Tryck: Printografen, Halmstad.

Distribution: Postnord.

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
tel 08-447 11 00 vx

växeln är öppen må-fr 9.00–17.00.

e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER

Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition
Göteborgsv. 189–191, Älvsjö

besöksstid må-fr 9.00–11.30, 12.30–15.00

Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen C.

VI FINNS PÅ

facebook

Instagram

twitter

För telefonnummer och e-post till alla medarbetare se

www.brannkyrka.org

Psaltaren

Den fjärde juni 2023 är det urupp-förande i Brännkyrka kyrka. Brännkyrka vokalsemblem under ledning av Robin Spurrier ger verket "Treenigheten" – och Robin är också den som skrivit musiken. Förutom de åtta damrösterna medverkar tre gambister. Välkommen till en kammarmusikalisk fest!

På tacksägelsedagen 2022 hände något. Robin och vokalsemblem medverkade i gudstjänst. En av koristerna läste psaltarpsalmen för dagen.

– Jag lyssnade och påminnes om vilken stark och visionär poesi som bor i de här gamla texterna, en klar källa till musik, säger Robin.

Med psaltarpsalmen som inspirationskälla skred han till verket.

– Det finns en nerv inom mig som vill skriva musik, ett behov som blivit starkare med åren. Samtidigt har jag en heltidstjänst som kyrkomusiker, att komponera har man egentligen inte tid med om det inte ingår i tjänsten och det är ovanligt, konstaterar han.

Han avsatte ledig tid över två långhelger och for till en hyrd stuga i Evertsberg i Dalarna. Det var vinter, tyst och fridfullt.

– Jag hade inte skrivit det här om jag inte haft den miljön. Det hade i alla fall inte blivit just det här, säger Robin. Jag behöver

FOTO: ROBIN SPURRIER

– en klar källa till musik

Repetition i Brännkyrka kyrka i slutet av april.

FOTO: STEFAN JÄMTBÄCK

ett lugn omkring mig. Ändå är det inget man kan förutsätta, det är inte givet att det klaffar och att det uppstår ett "flow". Det handlar om arbete. Ordet inspiration har kyrklig koppling, att anden kommer till en, men man måste ju arbeta också!

När började han tonsätta? Robin skrattar:

– I sjuårsåldern satt jag och improviserade på det instrument som fanns till hands, en fläkt driven plastorgel som vanns på en skolbasar!

Robin har tidigare skrivit en del musik för damensemblen, men inget omfattande. Han har också komponerat några instrumentala stycken.

– Jag skrev ett orgelstycke till min ku-

sins vigsel i England för några år sedan. Nu vill jag få fram de kyrkliga texterna, låta musiken förstärka ordet, säger han.

Texterna till Treenigheten har Robin med omsorg valt ur Psaltaren. Tre aspekter av Gud, som ska kommunicera med varandra.

– Utmaningen var att hitta text till "Anden", det blev fragment ur tre olika psaltarpsalmer. Jag vill att texten tillsammans med musiken ska skapa en förnimmelse av förändring, upplysning, förundran och evangelium, förklarar han. Anden är flyktig.

Totalt består verket av fem satser, varav en är instrumental. Det är den tredje: "Pastorale".

– Pastoralen är en intressant genre som var populär under barocken, även om tematiken är äldre än så. Som namnet antyder är den tänkt att skapa en idealiserad lantlig

känsla, ofta förknippad med herdarna och Jesu födelse. Min tolkning av stilen är inte enbart fridfull, och det är medvetet, säger Robin.

Den femte satsen "Ära vare Fadern", är influerad av engelsk psaltarpsalmstil, och vill knyta samman alla satser i ett Treenighets-amen.

Åtta damröster, tre gambister och en komponist/dirigent är redo för uruppförandet.

Men Robin! Varför just viola da gamba? Han tvekar inte en sekund:

– Gambans ton är kammarmusikaliskt perfekt och passar otroligt bra ihop med sångrösten. Det är ett av mina favoritinstrument, och vi har absolut fantastiska gambister i Stockholmstrakten!

Kari Malmström

"Treenigheten" uruppförs i Brännkyrka kyrka söndag 4 juni 16.00

Två ytterligare uppföranden i höst:

Nynäshamns kapell söndag 17 september 16.00

Brännkyrka kyrka söndag 19 november 16.00

PSALTAREN 65:9–14 Öster och väster fyller du med jubel. Du tar dig an jorden och ger den regn, du gör den bördig och rik. Guds flod är full av vatten. Du får säden att växa, du sörjer för jorden. Du vattnar åkerns fåror och jämnar ut dess tilltor. Med regnskurar gör du jorden mjuk, du välsignar det som växer. Du kröner året med goda gåvor, där du går fram gror feta skördar. Ödemarkens beten frodas, höjderna klär sig i jubel. Ängarna smyckas av fårhjordar och dalarna höljer sig i säd. Allt är jubel och sång.

Hur är det att sjunga musik som ingen hört förut? Säga något om upplevelsen!

Det är roligt att se verket växa fram. Inga förlagor finns att lyssna på vilket kan göra det svårt att repa in musiken, men det är samtidigt spännande och verkligen utvecklande. Man repar hemma och det låter på ett sätt. Sen repar man ihop, allt faller på plats och får nya dimensioner. Till sist är det konsert och då händer det ännu mer. Och vi sjunger med så otroligt bra musiker, det är verkligen en ynnest!

KATHARINA SZYBEK, KORIST

Hur är det att spela ny musik för viola da gamba? Och hur är Robins musik?

Mängden musik skriven för viola da gamba efter år 1750 är minimal, så det är fantastiskt roligt att en nutida kompositör utökar

instrumentets repertoar. Robins förståelse för viola da gamba är unik, vilket gör hans musik både idiomatisk och kärnfull. Att få uruppföra musik innebär också för mig som musiker att jag får ha en direkt kommunikation med kompositören. Det är guld värt!!

NORA ROLL, GAMBIST

Vad är en gamba? Gamba, även viola da gamba, är en familj stråkinstrument. Den är inte ursprunget till dagens fiolfamilj och ska inte förväxlas med dess medlem violan. Det enda av dagens stråkinstrument som är besläktat med gamban är kontrabas. Gamban utvecklades under 1400-talet ur de äldre fiddla och rebec. Instrumentet fanns runt år 1500 i diskant-, tenor och basformer, och under 1500-talet utvecklades ytterligare en diskant- och en basvariant. De olika gambainstrumenten var vanliga särskilt under 1500-, 1600- och 1700-talen.

Obotligt

Att omplantera Peter Lindahl från Småland till Stockholm kan nog inte riktigt lyckas. Han har tagit Småland hit. Uppfinningsrik, upptäcktslysten och med ett grymt driv. Möt en social och utåtriktad människa – som dels tycker att söndagens gudstjänst är fest, dels vet att Svenska kyrkan förvaltar totalt fyra miljoner kvadratmeter fastighetsyta. Bland annat våra kyrkor. Peter bor vid Älvsjö torg och är sedan 2018 fastighetsförvaltare i Brännkyrka församling.

Han studsar in och ut, lite nu och då, i församlingens lokaler. Han är konsult och jobbar för KFS, Kyrkans Fastighets-samverkan Stockholm. Peter Lindahl utstrålar positiv energi och är brutalt smålänning. När församlingen på Facebook drev litegrann med "fössta tossdan i mass" var han snabb med att kommentera att det var diskriminerande.

Med humor såklart.

Peter såg dagens ljus 1965 i Åseda fem mil norr om Växjö – mitt i Glas-riket. Peter gillar glas och glaskonst, och att få ha förvaltaransvar för Bertil Valliens altartavla i Brännkyrka kyrka ser han som en ynnest. Mer småländsk glaskonst än så finns ju knappast.

– Men jag trodde aldrig jag skulle förflytta mig ur Småland!

Ändå hamnade han här, i huvudstaden. Nu gör vi resan.

– Mamma var bonnadotter och hemma när vi var små, pappa var egen företagare, berättar han. Jag tycker att jag varit med om det enklaste livet! Då för tiden... Skolan hade pengar. I slöjden fanns resurser. Det farligaste man råkade ut för var kanske en gubbe på en bänk, som aldrig gjorde något mer än att sitta där. När man jämför med sina egna barn och vad de har att förhålla sig till...

Han har alltid varit aktiv, spelade fotboll "sådär som man gjorde", var med i elevråd, var politisk ett tag i Centerns ungdomsförbund, var med i föreningar, startade egna (en modellbyggarförening till exempel).

Peters kyrkliga förankring är gedigen även om den har gått vissa omvägar. Hans barndomsfamilj var inte kyrkligt engagerad, men det fanns ett arv.

– Släkten Lindahl, det var ett gäng,

Här jobbar Peter, fast inte. Aktiebolaget KFS ägs av ett antal av Stockholms stifts församlingar och har lokaler i Gustav Vasa församling vid Odenplan (du ser kyrkan här bakom). Peter är dock sällan på kontoret. Han delar sin tid mellan Brännkyrka, Skärholmen, Matteus, Botkyrka och Märsta.

– Fastigheter är stort i Svenska kyrkan, säger han. Det finns cirka 20 000 byggnader och fyra miljoner kvadratmeter.

Här finns höga krav vad gäller kulturvärden, men också stora anläggningar med behov av ljud, ljus och ventilation. Att varje församling ensam ska hantera det här håller inte när fokuset ska ligga på kärnverksamheten. Samverkan är då en god lösning.

Aktuella fastighetsprojekt där Peter har en roll här i Brännkyrka:

- Lokalen "Grottan" och kontors-lokalerna i Fruängen ska renoveras med början under sommaren.
- Provborrningar kommer att ske utanför Brännkyrka kyrka inför dragningen av nya tunnelbanan.

FOTO: HÅKAN FLANK

nyfiken

min farfar och hans bröder – de var allihopa driftiga entreprenörer och lite tongivande där i Åseda – och de var baptister hela bunten, berättar han. Men min pappa ruttnade nog på det där.

Hur som haver gick Peter ändå i söndagsskola hos baptisterna.

– Man fick en silversked när man gått tio gånger. Jag har nog bortåt 20 sådana – så jag måste ha gått rätt länge och varit rätt flitig!

Baptistkyrkan hade även scouter och ungdomsverksamhet, Peter blev kvar länge. Konfirmationen blev dock i Svenska kyrkan, på läger.

– Jag har alltid gillat att göra saker tillsammans med folk, säger han med eftertryck. Inte så att jag är kollektivist, men det är lättare att få till något om man är flera. Träna till exempel, är också roligare att göra tillsammans. Folk är bra på olika saker, vi kompletterar varandra med gemensamma mål.

Han gick teknisk linje på gymnasiet och byggde på med vvs-teknik, kan titulera sig gymnasieingenjör, inte civildito. Men titlarna struntar han egentligen i. Kompetensen är viktigare.

– Min generation är den sista som kunnat klara sig med bara grundskolan, jag har flera sådana barndomskompisar,

Modellbanbygge med storebror Klaes.

det har gått bra för dem, säger han. I värnplikten var han stridsvagnschef i Hässleholm och slutade med sergeants grad. Han hade gärna fortsatt, funderade på FN-tjänst. Men familjeföretaget kallade. Farfar hade startat vvs-företaget, pappa drev det nu. Kring 1986-87 gick Peter in som röris och med en hel del administrativt, och 1990 tog han över.

Han träffade sin Lillemor 1989. Som han uttrycker det så "snubblade de över varandra" – och hon var egentligen på väg tillbaka till USA, där hon varit au pair

och ville fortsätta vara, men fick strul med sitt visum och blev kvar i Sverige.

De gifte sig 1992 och nu 31 år senare håller det än. Om han har de "hårda frågorna" som arbetsfält så har hon de "mjuka" – och här märks hos Peter en stark ömhet och lojalitet.

– Lillemor är kreativ! Skriver kaligrafier, gör gratulationskort och sånt, och hon har länge sjungit i kör. Hon jobbade först inom vården och vidareutbildade sig till teckenspråkstolk, fick jobb på Växjö stift i Svenska kyrkan.

De har två söner, födda 1994 och 1997. När Peter berättar om grabbarna svämmas det över av vältalighet. Den äldste, David, utbildade sig först till kock och flyttade till London, sedan hem till Sverige och Lund, där han blev systemvetare – på vägen engagerad i Lundakarnevalen, vilket kanske sinkade studierna något. Nu bor han i Stockholm och är just systemvetare. Lillebror Jakob är musikalartist och har gjort en hel del roller i namnkunniga uppsättningar. Han läser just nu på scenskola i Göteborg, fast bor i Malmö.

– Jag är jättestolt över dem! Den enda sorgen...

Peter skrattar.

– Ingen av dem delar mitt intresse för bilar, motorcyklar, mopeder och så. Jag har alltid grejat med sådant – men inte de!

I stället var det truppergymnastik, dans och annat under sönernas uppväxt. Peter har skjutsat mycket.

Livet rullade på, men 2014 blev Lillemor mer eller mindre head-huntad till Stockholm. I Järfälla församling fanns en diakontjänst med profilen teckenspråkstolk. Lillemor blev vigd till diakon i Stockholms stift av biskop Eva Brunne och tillträdde tjänsten.

Jaha. Där satt då Peter, med delvis utflugna söner och frun i Stockholm.

– Tanken var att hon skulle veckopendla, det hade hon gjort tidigare när hon pluggat, det funkade. Men det var trist.

Lillemor såg en annons i Kyrkans tidning.

– Titta här! Det vore något för dig!

Liten Peter på liten höj. Numera kör han tyngre grejer.

FOTO: PRIVAT

Hela familjen.

Skärholmens församling sökte en klockare. Denna kyrkliga titel har ursprung i medeltiden och handlade då om att "vårda kyrkan och dess inventarier samt att ombesörja klockringningen". Titeln/yrket/tjänsten har överlevt in i vår tid, det man sökte i Skärholmen var någon som kunde ta hand om fastigheterna och sköta upphandling av tjänster.

Peter sökte och blev kallad till intervju.

– Jag hade ju knappt varit i Stockholm, första jag gjorde var att ta fel tunnelbana, hamnade i Fruängen, berättar han. Den intervjun är det mest nervösa jag gjort i hela mitt liv. Jag är ju företagare, hade aldrig sökt ett jobb.

Han fortsätter:

– Jag fick träffa kyrkoherde, fastighetsskötare, husmor, pedagog, präst – vad skulle jag, en bonnläpp från Småland, ha att komma med?

Hösten 2014 ringde de och ville ha honom. Han bad om lite betänketid, företaget hemma i Åseda levde fortfarande och tog en tid att avveckla så att det blev bra för alla berörda.

Den första februari 2015 blev så Peter heltidsanställd.

– Det var en våldsam, otrolig omställning, men bland det absolut roligaste jag gjort!

I början höll han på att bli tokig på

"Jag har alltid gillat att göra saker tillsammans med folk."

tröga beslutsvägar: "Så här har vi alltid gjort" eller "så har vi aldrig gjort".

– Det var verkligen en skillnad mot att vara egen. Men alla var jättetrevliga, och jag har ju ett driv så nu lagades det och byggdes, rättades till och planerades... Visst blev det lite konflikter men jag har navigerat, säger han, och fortsätter:

– Skärholmen är fortfarande lite som att komma hem. Kyrktanterna klappar en på kinden och undrar hur det är, gubbarna hälsar.

Klockartjänsten gav honom en tillhörighet. Han blev en del av församlingsarbetet.

Granhults Kyrka i Peters barndomsförsamling – en av Sveriges äldsta träbyggnader.

”Jag insåg att gudstjänst är ju fest! Det är en ynnest att få gå på fest en gång i veckan.”

– Jag jobbade påsknattsmässa, julotta, träffade människor, insåg att gudstjänst är ju fest! Det är en ynnest att få gå på fest en gång i veckan. Att få träffa människor som har något att säga och vill dela det, säger han.

Men. 2018 fick han ”an offer you can’t refuse” från det som idag är KFS, lämnade Skärholmen och klockartjänsten. Han saknar församlingstillhörigheten, men är glad att vara församlingsbo här i Brännkyrka. Det gick snabbt att hitta lägenheten vid Älvsjö torg, han och Lillemor gick faktiskt bara på en enda visning innan de hittade hem.

Nu flinar Peter.

– Det var ju självklart att gå in i styrelsen för bostadsrättsföreningen! Det finns 95 lägenheter och 12 lokaler, alltid något att ta hand om!

Och i höstas gav han för första gången luft åt sin sångarstämma, i

Pop&Vis-kören. Tillsammans med Lillemor vågade han språnget.

– Jag har aldrig sjungit offentligt, sjunger dock gärna, gillar musik, och ångrar att jag aldrig lärt mig spela instrument, säger han. Pop&Vis-kören var ju jätteskoj!

Ljudfilerna gick i bilen under arbetsresor i Stockholmstrakten och inte minst på väg till och från Småland. Peter och Lillemor både lyssnade och sjöng, och lite bassning fick han när han villade bort sin stämma.

För Lillemor, som alltid sjungit, var språnget till kören också stort. 2018 drabbades hon av en neurologisk sjukdom som gjort henne rullstolsburen och förändrat mycket i makarna Lindahls liv.

– Nu är läget stabilt och hon ska börja arbetsträna. Det har varit jättetufft och är ju såklart fortfarande. Det gäller att ha tålmod och visa förståelse, säger Peter.

Han kramar om sig lite och levererar ännu en strid ordström på klingande småländska:

– Vi har ju givit löften att älska varandra i nöd och lust, och det är viktigt, tycker jag. Vi människor måste hjälpas åt! Man vill ju att det ska funka! Det är samma som i jobbet – jag vill att det ska funka.

Kari Malmström

De delar många intressen, Peter och Lillemor. Medeltidsgrejer är ett!

PINGSTMUST

Brännkyrka Pingstmust – kittlar livsskönt på tungan

FOTO: ROBERTH BJÖRK

Inför pingsten 2022 publicerade vi en bild på en flaska Brännkyrka Pingstmust via församlingens kanaler på Facebook, Instagram och Twitter. Gensvaret blev ganska stort, och ett par journalister hörde av sig och ville skriva om musten. Vi fick då meddela att pingstmusten var ett skämt, att den inte fanns i verkligheten.

I år finns Brännkyrka Pingstmust på riktigt. Genom ett samarbete med bryggeriet Länna Bruk, och med en etikett formgiven av Cecilia Medin.

Varför, kanske du undrar?

Framförallt för att är det en kul grej. Humor är något som ofta funkar bra i sociala medier. Funkar i bemärkelsen att det kan tränga igenom bruset, bjuda på skratt och väcka nyfikenhet. Och det är viktigt att Kyrkan kan skämta om sig själv och sitt eget sammanhang.

Pingsten tappade sin betydelse som

storhelg då det beslutades att annandag pingst inte längre skulle få vara helgdag. Pingstmusten blir då också ett sätt att uppmärksamma pingsten lite extra, eller kanske till och med ”reclaima” högtiden.

I pingstdagens mässa berättas det om ett tillfälle då många människor med olika ursprung var samlade, och hur en del av dem plötsligt fick höra sitt eget språk talas.

Kanske kan pingsten, och pingstmusten såklart, i bästa fall få fungera som en påminnelse till oss inom kyrkan att inte fastna i ”kyrkiska” utan att i större utsträckning våga använda andra ord, berättelser och fler uttryckssätt, som till exempel konst och musik. Så att fler känner igen sitt eget språk, sitt eget liv, sin egen bild av den där Kraften som är större än vi själva.

Stefan Jämtbäck

Säljstart onsdag 17 maj vid sopplunchen i Fruängen

Pingstmusten säljs till självkostnadspris för 20 kronor flaskan. Mängdrabatt vid köp av hel kartong om 24 flaskor (360 kronor.)

Försäljning i samband med gudstjänsterna till och med 28 maj, samt på församlingsexpeditionen vardagar 9.00–12.00.

Brännkyrka krysset

Vi drar tio vinnare bland alla insända rätta lösningar och vinsten är Stefans kluriga bok – se nedan!

KORSORDSKONSTRUKTÖR: HANNA FREDHOLM

				I SAMBAND MED SOPPLUNCHEN 17 JUNI KL 12.00 I VÅRFRUKYRKAN ÄR DET SÄLJSTART FÖR VÅR EGEN?		KOMMER TILL KLARHET	↴	LUKTAR ILLA	GOTLÄNNING	↴	KRYDD-BLANDNING	SÅ FÖRKORTAS NAMNET PÅ DET BOLAG SOM HJÄLPER BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING MED FASTIGHETS-FÖRVALTNING			
				JAG STÅR ÖVER!	↴	12					SAKNAR KRAFT-LÖS			↴	INGEN PÅ TAKET
				SVÄRA ATT LEVA UPP TILL	14					5	FRÄN-SLAGEN I ENGLAND				
				GYCK-LARE	18						BYTA SKINN	→		3	
				FOR-DONS-TILL-VERKARE				I UTTAG	FÖR-SÄN-DELSEN	↴	KAN OST VARA			KOM CAROLA 1983	
				KAIN VAR EVAS		FÖR-TÄLJA									
HUVUD-SAK	↴	KOMMER MED EN IDÉ	HAR RUTIN KREERA	↴	FLYTTA PÅ DIG	↴	VARA PÅ BENEN	→	ENTYP AV LJUS-KÄLLA	→	↴	ETAPP	10	HÖRS FRÅN TVEK-SAM	
↴	1				GER GLAN-SIG YTA ? OCH INNAN				BESTÅR AV TVÅ	↴	18	BRÄNS-LET KNYCKTE		7	
LED-MOTIV		HUS-HÖRN MYR-MARK					GENAST EN FORM AV TERAPI		UNDER-MÄLIG FRÖ-GOMMA				TVÅ SES MED KAPTEN		
↴		11		HÖGSTA NIVÅ			SKJUTER VAXT					PSALM 252 HELA GÅR HAN MED MIG	VÄSNAS I SÖMNEN		
KOKAS PÅ EN SPIK BESKOW					UNDER-STRYKA						DUM ATT HÅLLA FAST VID			BINDS TILL MID-SOMMAR	
↴				HÖRS FRÅN STEL LED	KASTA EN BLICK	SES MED ETIKETT	SIFFRA		TILL-STÄND PEKING-FÄGEL		4	↴	VARUHUUS ÖVER-LÄMNA	16	
LÅNG-STRÄCKT HÖJD	2		KANSKE I ROCK-ÄRMEN		RIKTNING		HA KUNSKAP OM			ALLA BÄR TILL ROM		9			
↴					17		6			GÖRA SLAG I SAKEN					
4 JUNI URUPPFÖRS ETT KORVERK AV ROBIN SPURRIER MED DENNA TITEL I BRÄNNKYRKA KYRKA		ÄRLIG LÖV-TRÄD					FÖR-MEDLAR NYHETER		DANSK FRU		15		KLARA NILSSON		
		↴				SKRIVA KON-TRAKT	8			AN-VÄNDA LUN-GORNA			13		

TIPS!

Pilgrimsresa till Vadstena

Vandra Marialeden vid Omberg och upplev klostermiljön i Vadstena och Alvastra!

Mer info och anmälnings-formulär → hittar du här.

9–11 juni 2023. Avresa på morgo-nen fredag med hyrd buss, hemkomst söndag tidig kväll. Boende på Birgitta-systrarnas Gästhem. Avgift 2 250 kronor. I avgiften ingår resa, logi och alla måltider utom matsäck på resan. *Obs! Det är viktigt att du klarar av åtta kilometers vandring i blandad terräng.*

Begränsat antal platser.
Sista dag för anmälan 21 maj.

Följ med Orden Runt!

”Köpa CD? Nej, du finns ju på Spotify! Men dina sångtexter och mellansnack samlade hade jag gärna köpt.” Så sa den gamla damen till Stefan Jämtbäck efter en spelning. Det gav honom idén till den lilla boken Orden Runt, som du kan vinna om du löser korsordet.

Skicka in meningen som bildas av de gröna rutorna (du be-höver inte skicka in hela korsordet) senast den 4 juni 2023. Adressen är FRISVAR, Brännkyrka församling Svenska kyrkan, 2048 5625, 125 22 Älvsjö.

Glöm inte att ange namn och adress!

Tack till dig som är medlem i Svenska kyrkan! Du är viktig.

Din medlemsavgift gör det möjligt för oss att:

- Ge stöd och hjälp i enskilda samtal, familjerådgivning och grupper för sörjande.
- Bedriva uppsökande diakoni och ha närvaro ute i samhället.
- Bjuda in till kvalificerad och uppskattad kyrkomusik, utan entréavgift.
- Sköta om och hålla öppna två vackra och rofyllda kyrkorum.
- På öppna arenor bjuda in till gemenskap, samtal och fördjupning för alla åldrar.
- Högtidlighålla stora ögonblick i alla livets skeden. ... och mycket mer.

Vill du gå med i Svenska kyrkan är det enkelt. Gå in på vår hemsida brannkyrka.org – klicka på "Bli medlem" längst upp till höger och följ instruktionerna.

FOTO: JILL WELLINGTON/PIXABAY

Passa på!

**Drop in- dop & vigsel
pingstafton lördag 27 maj
i Brännkyrka kyrka**

Välkomna från 10.00 till 11.30, så tar vi hand om er högtid. Minimal planering för er, vi står för allt det praktiska.

Kom som ni är!

NYFIKEN?
Läs mer här

Viktigt! Funderar ni på en drop in-vigsel, beställ hindersprövning hos Skatteverket redan idag.

Brännkyrka-bladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även till dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

"Låt oss växa fria, utan våld och död!"

Plötsligt, från ingenstans men varmt efterlängtat, kom våren. Med den – en aning om den stundande sommaren. För bara ett tag sedan ropade barnen i barnkören Änglasången "titta, det SNÖAR!". Nu tränar vi på sånger inför sommaravslutningen.

Nya melodier och texter som ska traggas. Först går det långsamt. Jag sjunger före – en mening i taget – och barnen härmar. Sen lägger vi till rörelser, solmisation (ni vet, do-re-mi-fa-so), målar bilder på whiteboarden för att minnas. Det är svårt. Så många konstiga ord. Men plötsligt sjunger barnen hela sången, fritt, lätt, utan självtvivel eller hinder. Jag kan knappast hitta ord för hur starkt det är, att få lyssna till 30 klara barnröster som sjunger ut:

*"Vi är blommor, driv oss varsamt.
vi är jordens hopp.
Låt oss växa vilda, och få gå i knopp.
Ge oss mod att våga glädjas,
glädjas tusenfallt.
Lita på oss, ge oss värme,
för där ute är så kallt.
Vi är barn och vi är många,
vi är jordens salt.
Lyssna till oss, vi är starka
– vi kan allt. Ja, vi kan allt!"*

Den 16 januari började jag arbeta som organist här i Brännkyrka församling. Redan andra jobbdagen hade jag första körövningen med Änglasången. Ni vet ju hur det är första tiden på ett nytt jobb. Man är lite osäker, kanske nervös, eventuellt, tj, skräckslagen. Hur ska det bli? 30 barn som jag aldrig träffat förut ska välla in här i körsalen. Tänkt om de inte tycker att det är kul? Tänkt om de rent av tycker att det är HEMSKT?

Första körsångaren som dyker upp är en tjej, kanske i nioårsåldern. Hon tar ordningsamt av sig sina skor, ställer dem prydligt i ett hörn och säger "Hej! Är det du som är den nya körledaren?"

Klara Wising
ORGANIST

Kul. Min favoritgrönsak är gurka!"

Det går nog knappast att känna sig mer välkommen än så.

Vi befinner oss i en tid med så mycket överväldigande mörker och ondska. Iskylande, gastkramande bilder på barn som lever i krigets fasor, som svälter, som drabbas av klimat-omställningarna, som gifts bort och könsstympas, som förnekas utbildning, som tvingas fly från sina hem.

Det där mörkret är nästan förlamande för mig. Det gör mig så trött, så oändligt trött. Passivt trött. Jag måste liksom stänga av, för det går inte att ta in.

Men när jag får möta de där glittrande ögonen i körsalen, sköljas över av rösterna som sjunger "vi är blommor, bryt oss inte. Gränslös är vår glöd. Låt oss växa fria utan våld och död!" – då ser jag varför jag inte får bli trött. Varför jag inte får bli passiv – det känns livsviktigt att inte bli passiv.

De klara rösterna ger mig inte bara kämpaglöd, de ger mig också kraft och ork i mitt eget liv. Där värme och ljus är, där känns det gudomliga så nära, och värme och ljus känns kanske aldrig så starkt som i ett barn.

Vilken ynnest det är, att få se världen från barnets perspektiv. "Titta, det SNÖAR! Vad VACKERT det är!" Och jag, som bara var irriterad över att pendeln var försenad imorse, ser plötsligt på de där yrande, virvlande kristallerna med samma förundran. Det är ju fantastiskt! Att jag lever, och att jag får njuta av denna syn! Just jag!

Jag kan bara tacka för att jag får låna dessa barn fyrtiofem minuter i veckan – får se en glimt av vad Gud kanske är – innan de virvlar vidare, ut i våren med lätta steg.

Vi är blommor

TEXT AV BARBRO LINDGREN
TONSATT AV GEORG RIEDEL